

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

S.C. „Bem Inna” S.R.L. împotriva S.C. „Aqua Eco Technology” S.R.L.,
autoritatea publică Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală
(constatarea încălcării dreptului exclusiv asupra mărcii, interzicerea aplicării
semnelor pe produse, obligarea retragerii definitive a produselor din circuitul
civil și încasarea prejudiciului moral)

și acțiunea reconvențională

S.C. „Aqua Eco Technology” S.R.L. împotriva S.C. „Bem Inna” S.R.L.
(recunoașterea acțiunii cu rea-credință și anularea mărcii)

împotriva încheierii din 5 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2rc-16/26

NR. PIGD 2-22164836-01-2rc-25032026)

Cererea de apel restituită în conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de
procedură civilă, din motiv că nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Brăgaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, E. Bolocan , S. Vișcu)

8 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de S.C. „Aqua Eco Technology” S.R.L.,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu
Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 noiembrie 2022, S.C. „Bem Inna” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L., privind constatarea încălcării dreptului exclusiv asupra mărcii, interzicerea aplicării semnelor pe produse, obligarea la retragerea definitivă a produselor din circuitul civil, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

2. Ulterior, la 26 iunie 2023, S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L. a depus o cerere reconvențională împotriva S.C. „Bem Inna” S.R.L., privind constatarea exercitării cu rea-credință a drepturilor și anularea mărcii.

3. Prin hotărârea din 27 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „Bem Inna” S.R.L., precum și cererea reconvențională depusă de S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L.

4. La 23 ianuarie 2025, S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L. a declarat apel împotriva hotărârii din 27 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat anularea acesteia în partea referitoare la respingerea acțiunii reconvenționale, recunoașterea faptului că S.C. „Bem Inna” S.R.L. a acționat cu rea-credință la depunerea cererii de înregistrare a mărcii nr. 31794 și anularea mărcii menționate, ca fiind înregistrată cu rea-credință.

5. Prin încheierea din 17 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L., fiindu-i acordat un termen de 10 zile calendaristice din momentul primirii copiei de pe încheiere pentru prezentarea originalului dovezii de achitare a taxei de timbru în sumă de 200 lei și a taxei de stat în sumă de 450 lei. De asemenea, s-a explicat că cererea de înlăturare a neajunsurilor urmează să fie prezentată și înregistrată nemijlocit la Direcția evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Centru în termenul stabilit, iar în caz de neîndeplinire a indicațiilor din încheiere, cererea de apel va fi restituită.

6. Prin încheierea din 5 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a restituit cererea de apel depusă de S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L.

7. La 27 februarie 2026, S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L. a declarat recurs împotriva încheierii din 5 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care a solicitat

casarea acesteia și restituirea dosarului la Curtea de Apel Centru pentru examinarea apelului.

8. Recurentul a invocat că nu a luat cunoștință în timp util cu încheierea din 17 septembrie 2025, prin care i s-a acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor, întrucât administratorul societății a părăsit teritoriul Republicii Moldova la 11 octombrie 2025 și s-a aflat în Ucraina, la Odesa, până la 2 noiembrie 2025, iar ulterior s-a deplasat pentru câteva zile în satul Caragaș, susținând că, în toată această perioadă, nu a avut acces la internet și la poșta electronică, motiv pentru care nu a cunoscut despre încheierea respectivă.

9. Totodată, recurentul a susținut că neexecutarea obligației de achitare a taxelor nu s-a datorat relei-credințe sau neglijenței, ci unei imposibilități faptice reale, determinate de lipsa accesului la infrastructura tehnică necesară utilizării semnăturii electronice și efectuării plăților prin sistemele bancare din Republica Moldova, precum și de imposibilitatea delegării acestor atribuții unei alte persoane. De asemenea, recurentul a contestat obligația de achitare a taxei de stat, arătând că litigiul privește protecția unui obiect de proprietate intelectuală, respectiv legalitatea înregistrării și anularea mărcii nr. 31794, astfel încât cererea reconvențională și apelul ar fi scutite de plata taxei de stat, conform pct. 1.1.13 din Anexa nr. 2 la Legea nr. 213.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Articolul 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

11. Articolul 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

12. Articolul 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

13. Articolul 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

14. Articolul 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) Decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii”.

15. Articolul 364 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii”.

16. Articolul 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor”.

17. Articolul 369 alin. (1) lit. a), alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă:

a) apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

(2) Încheierea judecătorească de restituire a cererii de apel poate fi atacată cu recurs”.

18. Articolul 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte”.

19. Articolul 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

20. Articolul 22 alin. (1), (3), (4) lit.c) și alin. (5) al Codului civil:

„(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic. (3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat. (4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau (5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi.”

21. Articolul 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere:

„(1) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic.

(2) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem – din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis.”

22. Articolul 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, încheierea contestată a fost pronunțată la data de 5 noiembrie 2025 și expediată participanților la 16 februarie 2026 (Vol. II, f.d. 65). În aceste condiții, recursul declarat la 27 februarie 2026 a fost depus în termenul prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.

24. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins, reieșind din următoarele considerente.

25. Potrivit art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel este depusă fără plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru ori nu întrunește celelalte condiții legale, instanța de apel dispune să nu se dea curs cererii și acordă apelantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Conform art. 369 alin. (1) lit. a) din același cod, dacă apelantul nu îndeplinește în termen indicațiile instanței de apel, cererea de apel se restituie.

26. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a indicat că neajunsurile constatate în încheierea de nu da curs cererii de apel urmează a fi înlăturate în totalitate (a se vedea decizia nr. [2r-191/25](#)) și în modul corespunzător (a se vedea decizia nr. [2r-297/25](#)).

27. În speță, prin încheierea din 17 septembrie 2025, Curtea de Apel Centru nu a dat curs cererii de apel depuse de S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L. și i-a acordat un termen de 10 zile calendaristice din momentul primirii copiei de pe încheiere pentru prezentarea dovezii de achitare a taxei de timbru în sumă de 200 lei și a taxei de stat în sumă de 450 lei. Totodată, apelantului i s-a explicat expres că, în cazul neîndeplinirii indicațiilor instanței, cererea de apel va fi restituită. Din materialele dosarului rezultă că această încheiere a fost comunicată apelantului la 25 octombrie 2025, prin expediere la adresa electronică indicată de acesta, [*****@gmail.com](#) (Vol. II, f.d. 47). Potrivit art. 22 alin. (4) lit. c) din Codul civil și art. 48 alin. (2) din Legea nr. 124 din 19 mai 2022, notificarea transmisă prin poștă electronică se consideră ajunsă la destinatar din momentul în care a intrat în sistemul informațional indicat de acesta și poate fi accesată. Prin urmare, comunicarea încheierii la adresa electronică indicată chiar de apelant a produs efecte juridice de la data expedierii acesteia în sistemul informațional indicat.

28. În consecință, termenul acordat pentru înlăturarea neajunsurilor a expirat la 4 noiembrie 2025. Cu toate acestea, apelantul nu a prezentat în termen dovada de achitare a taxei de timbru și a taxei de stat, astfel încât instanța de apel a aplicat sancțiunea prevăzută de art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

29. Nu pot fi reținute susținerile recurentului potrivit cărora nu a cunoscut despre încheierea de a nu da curs, deoarece administratorul societății s-ar fi aflat peste hotarele Republicii Moldova și nu ar fi avut acces la internet și la poșta electronică.

30. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție menționat că lipsa temporară a persoanei de la domiciliu, inclusiv în cazurile de aflare peste hotare, nu înlătură obligația acesteia de a-și organiza în mod responsabil primirea corespondenței. Responsabilitatea pentru neasigurarea acestui mecanism de primire revine exclusiv părții, întrucât instanța nu este ținută să verifice situația de fapt privind locul aflării efective a destinatarului, ci doar să expedieze actele de procedură la o adresă corespunzătoare (decizia nr. [2r-372/25](#), §46).

31. Din înscrisurile anexate rezultă că reprezentantul S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L. a ieșit din Republica Moldova la 11 octombrie 2025 și a revenit la 2 noiembrie 2025, în timp ce termenul pentru înlăturarea neajunsurilor expira la 4 noiembrie 2025. Așadar, chiar și potrivit propriei versiuni a recurentului, după revenirea în țară acesta mai dispunea de timp pentru a se conforma indicațiilor instanței. În plus, susținerea referitoare la lipsa accesului la internet pe întreaga perioadă invocată a rămas nedovedită.

32. Mai mult, lipsa accesului la internet pe întreaga perioadă a aflării peste hotare și după revenirea în țară este contrazisă de însăși conduita procesuală a apelantului, în condițiile în care comunicarea actelor de procedură cu instanța s-a realizat prin poșta electronică. Din moment ce apelantul a indicat el însuși adresa de e-mail pentru comunicarea actelor, asupra sa revenea obligația de a verifica în mod constant corespondența electronică și de a-și organiza în mod corespunzător exercitarea drepturilor procesuale. Această obligație de diligență era cu atât mai evidentă cu cât apelantul cunoștea că cererea de apel a fost depusă fără dovada achitării taxei de stat și de timbru, astfel încât era previzibil că instanța va solicita înlăturarea acestui neajuns.

33. Nici argumentul recurentului referitor la pretinsa scutire de la plata taxei de stat nu poate conduce la o altă soluție. Chiar presupunând, că apelantul nu avea obligația de achitare a taxei de stat, era în orice caz ținut să execute cel puțin obligația distinctă privind achitarea taxei de timbru, stabilită expres prin încheierea din 17 septembrie 2025. Or, neîndeplinirea în termen chiar și a acestei obligații era suficientă, prin ea însăși, pentru a atrage incidența art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Prin urmare, argumentul invocat este nerelevant pentru soluționarea prezentului recurs.

34. Apelantul avea obligația de a manifesta diligență procesuală și de a urmări activ desfășurarea cauzei, pentru a-și exercita efectiv dreptul de acces la justiție. Aceasta implică responsabilitatea de a primi și de a răspunde în termenele legale la actele procesuale comunicate. Nerespectarea acestei obligații justifică restituirea apelului, în conformitate cu prevederile legale.

35. Potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, odată ce instanța de apel a emis o încheiere de a nu da curs cererii de apel, indicând clar și neechivoc obligațiile ce reveneau apelantei pentru remedierea neajunsurilor, sarcina conformării în termen

cu aceste indicații revenea exclusiv părții interesate. Apelantul era, așadar, obligat să manifeste diligența necesară pentru a executa integral și în termen cerințele instanței și pentru a înlătura în mod corespunzător toate neregularitățile constatate (decizia nr. [2r-208/25](#), §27).

36. În asemenea circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, instanța de apel corect și legal a restituit apelul depus de S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L.

37. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge cererea de recurs declarată de S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L.

Menține încheierea din 5 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, în cauza civilă, S.C. „Bem Inna” S.R.L. împotriva S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L., autoritatea publică Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea încălcării dreptului exclusiv asupra mărcii, interzicerea aplicării semnelor pe produse, obligarea retragerii definitive a produselor din circuitul civil, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională, S.C. „Aqua Eco Tehnology” S.R.L. împotriva S.C. „Bem Inna” S.R.L. cu privire la recunoașterea acțiunii cu rea-credință și anularea mărcii.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat